

มุหัมมัด ไม่ใช่ผู้ก่อการร้าย

[ไทย]

محمد ﷺ ليس إرهابيا !

[باللغة التایلندية]

ซุฟอัม อุษมาน

صافي عثمان

ตรวจทาน: พัยซอล อับดุลฮาดี

مراجعة: فيصل عبدالمهادي

สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮ์ กรุงริยาด

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

1429 – 2008

islamhouse.com

มุหัมมัด ไม่ใช่ผู้ก่อการร้าย

มุหัมมัด ศาสนทูตแห่งพระเจ้า

บนพื้นฐานแห่งหลักศรัทธาทั้งหกประการ ศาสนาอิสลามกำหนดให้การศรัทธาต่อความเป็นศาสนทูตของมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม คือหลักศรัทธาสำคัญประการหนึ่งที่จะขาดเสียไม่ได้

มีเครื่องหมายบ่งชี้หลายอย่างที่บอกถึงความพิเศษของศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่แตกต่างจากศาสดาหรือศาสนทูตท่านอื่นๆ ก่อนหน้านั้น

ท่านถือกำเนิดในคาบสมุทรอาระเบีย เป็นลูกหลานจากเชื้อสายของอิสมาอีล บุตรชายคนโตของศาสนทูตอิบรอฮีม(อับราฮัม)

ก่อนหน้าท่านไม่เคยมีลูกหลานผู้ใดในวงศ์วานของอิสมาอีลที่ได้รับการเลือกสรรจากพระเจ้าเป็นเจ้าให้เป็นศาสนทูต ในขณะที่มีศาสนทูตมากมายจากเชื้อสายของอิสราก บุตรชายอีกคนหนึ่งของอิบรอฮีม

การเกิดในเชื้อสายและตระกูลที่มีเกียรติ ทำให้ท่านได้รับการเลี้ยงดูด้วยจรรยาบรรณที่สูงส่ง ท่านได้รับฉายาว่า “อัล-อะมีน” (ผู้มีความซื่อสัตย์) ตั้งแต่วัยหนุ่ม และเป็นที่เชื่อถือกันระหว่างหมู่คนมักกะฮ์ในความซื่อสัตย์และความมีมารยาทของมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม

ก่อนการแต่งตั้งเป็นศาสนทูต ท่านไม่เคยเป็นที่เกลียดชังของชาวมักกะฮ์

สังคมมักกะฮ์ในสมัยนั้นเป็นสังคมที่วุ่นวาย เสื่อมโทรมทางจริยธรรม ผู้คนนับถือไสยศาสตร์และเคารพรูปเจิวต์ซึ่งพวกเขาสร้างขึ้นรายล้อมมหาวิหารกะอูบะฮ์ ปนเปไปด้วยอบายมุขต่างๆ นานามากมาย

มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงมักจะหาที่เงียบๆ เพื่อปลีกตัวจากผู้คน ชอบสันโดษ และไม่เคยร่วมวงกับผู้คนในมักกะฮ์เพื่อทำเรื่องที่เสื่อมเสีย

การได้รับเลือกให้เป็นศาสนทูตเป็นเรื่องนอกเหนือความคาดหมายของท่าน เพราะถึงแม้จะรู้เห็นว่าสังคมในมักกะฮ์เลวร้ายเพียงใด แต่ท่านก็ไม่เคยคาดคิดว่าตนต้องแบกรับภาระหน้าที่อันหนักหน่วงในการปฏิรูปสังคมที่เสื่อมโทรมเพียงนั้น

ครั้งแรกที่ได้รับประทานวิวรณ์และได้พบกับมลาอิกะฮ์ญิบรีล ณ ถ้ำหิรออู ท่านกลัวจนตัวสั่น รีบลงจากเขากลับบ้าน และสั่งให้เคาะตีญะฮ์กรรยาของตนห่มผ้าให้ เพราะนี่เป็นสิ่งที่ท่านไม่เคยพบและไม่ทราบมาก่อนว่ามันคือจุดเริ่มต้นของการแต่งตั้งเป็นศาสนทูตจากพระเจ้า

เริ่มต้นเผยแผ่อิสลาม

การได้พบกับญิบรีลเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิต เพราะหลังจากนั้นวิวรณ์จากพระเจ้าได้ถูกประทานลงมาเรื่อยๆ

เมื่อแน่ใจว่าตนคือผู้ได้รับการเลือกสรรและมีบัญชาให้เผยแพร่คำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า มุหัมมัด คือลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม จึงเริ่มเชิญชวนผู้อื่นสู่อิสลาม ด้วยการเริ่มต้นกับภรรยา ลูกๆ ญาติพี่น้อง และมิตรสหายผู้ใกล้ชิด รวมทั้งผู้ที่ตนวางใจว่าจะปกปิดและไม่แพร่งพรายความลับเกี่ยวกับศาสนาอิสลามแก่ผู้อื่น

กระทั่งได้มีคำสั่งจากพระผู้เป็นเจ้าให้ประกาศอิสลามอย่างโจ่งแจ้ง จึงได้เริ่มเรียกร้องผู้คนในมักกะฮ์สู่อิสลามอย่างเปิดเผย

ครั้งหนึ่ง ท่านนบี มุหัมมัด คือลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม ได้ป็นขึ้นเนินเขาเศาะฟา อันเป็นที่ชุมนุมของชาวมักกะฮ์และหันไปเรียกผู้คนเบื้องล่าง

“โอ้ ลูกหลานชาวมักกะฮ์! ถ้าหากฉันจะบอกว่า ช่างหลังเขาลูกนี้มีกองทัพที่พร้อมด้วยม้าศึกกำลังจะบุกเข้ามา พวกท่านจะเชื่อฉันหรือไม่?”

คำตอบจากผู้คนต่างเป็นเสียงเดียวกัน “เราไม่พบว่าท่านเคยพูดโกหก”

“ถ้าเช่นนั้น ฉันขอประกาศว่า ฉันคือผู้บอกข่าวจากพระผู้เป็นเจ้า ถึงการลงโทษอันสาหัส (สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อในพระองค์)” สิ่งที่ท่านเชิญชวนและเรียกร้องชาวมักกะฮ์ก็คือ “จงกล่าวปฏิญาณเถิด ‘ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์’ แล้วพวกท่านจะปลอดภัยและประสบความสำเร็จ”

คำประกาศของท่านนบีสร้างความสะเทือนหวั่นไหวให้กับสังคมของชาวมักกะฮ์ประจวบกับฟ้าคำรามกลางแดดช่วงเที่ยงวัน

ไม่มีผู้ใดที่ไม่รู้ความหมายของคำสัตย์ปฏิญาณว่า ‘ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์’ มันหมายถึง พวกเขาต้องละทิ้งรูปเคารพที่อุตสาหะลงทุนลงแรงปั้นมากับมือ ต้องเสียทรัพย์สินทั้งหมดไปกับ ‘การตลาด’ เพื่อซักจูงอาหารจากทั่วคาบสมุทรอาระเบียให้มาเวียนไหวรูปเคารพพวกนี้

ไม่มีคำว่าเสรีภาพในการเสพสมตามัตถนา ไม่สามารถใช้อำนาจข่มเหงใครได้ตามอำเภอใจ ไม่มีการขูดรีด ไม่มีการข่มขู่หรือเข่นฆ่าล้างแค้นตามประเพณีเผ่าพันธุ์ หมดสิ้นความสำราญที่เคยมีแบบไร้ขีดจำกัด ทุกอย่างต้องเป็นไปตามกรอบที่พระเจ้าบัญชาผ่านผู้เป็นศาสนทูต ทุกเสี้ยวของหัวใจต้องยอมมอบให้กับพระองค์ ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม

นี่คือความหมายของ ‘อิสลาม’ ศาสนาที่ต้องการปลดเปลื้องความอยุติธรรม และนำมนุษย์กลับคืนสู่การใช้สติปัญญา ควบคุมอารมณ์อันแปรปรวน พื้นฟูศีลธรรมความดีงามและมนุษยธรรมที่หายไปจากสังคมกลับคืนมา

สิบสามปีที่ท่านนบี มุหัมมัด คือลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม เผยแผ่อิสลามในนครมักกะฮ์ ท่านไม่เคยใช้เครื่องมือของความรุนแรง ไม่มีอาวุธ ไม่มีดาบหอกหรือดอกธนู ภาษาที่ท่านใช้คือคำพูดแห่งตรรกะที่เป็นไปตามเหตุผลและรับมาจากวิวรรณ์แห่งพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งชาวมักกะฮ์ล้วนเข้าใจได้ดี

กระนั้น สิบสามปีในมักกะฮ์กลับเป็นช่วงที่หนักหน่วงยิ่งสำหรับประวัติศาสตร์การเผยแผ่อิสลาม การเชิญชวนของท่านนบี คือลัลลอลฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม ได้รับการต่อต้านจากผู้คน

ส่วนมาก มิใช่เพียงแค่การปฏิเสธ แต่หมายรวมถึงการตำหนิ ประณาม ใส่ร้ายป้ายสี เหยียดหยาม เสียดสี ทำร้ายร่างกาย บอยคอต กดขี่ข่มเหง ถึงขั้นวางแผนเพื่อฆ่า และวิธีการต่างๆ นานาเพื่อบังคับให้ท่านนบียุคการเผยแผ่อิสลาม อีกนัยหนึ่งเพื่อให้ผู้ที่นับถืออิสลามแล้วเลิกตามท่านและหันกลับไปเป็นเหมือนเดิม

มีความพยายามจากกลุ่มเด็กหนุ่มที่นับถืออิสลามเพื่อลุกขึ้นต่อสู้กับเหล่าผู้ต่อต้าน แต่ท่านนบิ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม กลับบอกถึงเจตนาของท่านว่า “แท้จริง ฉันได้รับคำสั่งให้อภัยแก่คนเหล่านั้น เพราะฉะนั้นพวกเขาจึงอย่าได้ต่อสู้กับพวกเขา”

คำประกาศของบุคคลเช่นนี้หรือที่ผู้ไม่หวังดีต่ออิสลามให้ฉายาว่า “ผู้ก่อการร้าย” !!??

เมื่อการประทุษร้ายรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ และชาวมุสลิมไม่มีกำลังที่จะต้านทานได้ ในที่สุดจึงจำต้องทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน ทรัพย์สินสมบัติและญาติพี่น้องด้วยความหดหู่ใจ อพยพสู่เมืองมะดีนะฮะฮุ

อิสลามหลังการอพยพสู่มาดีนะฮะฮุ

เมืองมะดีนะฮะฮุ คือสังคมใหม่ที่ชาวมุสลิมได้ร่วมกันสร้างขึ้นตามอุดมคติแห่งอิสลาม เป็นสังคมที่ปราศจากการกดขี่ข่มเหงจากเหล่าอธรรมชนเช่นที่เคยทำกับพวกเขาในมักกะฮะฮุ

ณ ดินแดนแห่งใหม่นี้ มุสลิมทุกคนสามารถแสดงตนเป็นผู้ศรัทธาอย่างเปิดเผย โดยไม่ต้องเกรงกลัวว่าจะมีผู้ไม่หวังดีคอยรุกร้าอริปไตยและเสรีภาพในการนับถืออิสลาม

หลังการอพยพสู่มาดีนะฮะฮุ การเผยแผ่อิสลามของท่านนบิและชาวมุสลิมยังคงดำเนินไปเรื่อยๆ และแผ่กว้างมากขึ้น ด้วยการเรียกร้องและเชิญชวนสู่พระผู้เป็นเจ้า สิ่งที่เป็นกุญแจสำคัญซึ่งทำให้อิสลามได้รับการสนองตอบจากผู้คนมากมาย นั่นเพราะการที่พวกเขาสามารถเข้าถึงตำรัสอันบริสุทธิของพระผู้เป็นเจ้า

เมื่อใดที่ตำรัสแห่งพระองค์เข้าสู่จิตใจของผู้ใดอย่างมั่นคงแล้ว ไม่มีสิ่งใดอีกที่อาจจะทำให้เขารู้สึกคลอนแคลน

อัลกุรอานระบุถึงหน้าที่ของท่านนบิ ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม ว่า “พระองค์คือผู้ที่ส่งศาสนทูตลงมายังชนผู้ไม่รู้หนังสือจากหมู่พวกเขาเอง เพื่อให้เขาอ่านพระดำรัสของพระองค์ ขัดเกลามารยาทของพวกเขา สอนพระคัมภีร์และวิทยปัญญา แน่แท้ ก่อนหน้านี้พวกเขาอยู่ในความหลงทางที่ชัดเจนน” (ความหมายอัลกุรอานจากบท อัล-ญุมอะฮุ โองการที่ 2)

นี่คือวิถีแห่งการเผยแผ่อิสลามของท่านศาสนทูต ค็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสลัลัม และเป็นหน้าที่ของผู้เผยแผ่อิสลามทุกคน นั่นคืออ่านและสอนให้มนุษย์รู้จักข้อเท็จจริงของพระเจ้า หาใช่การขู่เข็ญหรือใช้วิธีรุนแรงเพื่อบังคับให้คนอื่นเชื่อหรือนับถืออิสลาม

“ไม่มีการบังคับใน(การนับถือ)ศาสนา แท้จริงทางนำอันเที่ยงธรรมได้ปรากฏชัดจากความหลงทางอันคดเคี้ยวแล้ว” (ความหมายอัลกุรอานบท อัล-บะเกาะเราะฮะฮุ โองการที่ 256)

อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่จะต่อต้านยังคงปะทุอยู่ในใจผู้ปฏิเสธเสมอ โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาเห็นว่านับวันจำนวนมุสลิมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาคอยเตรียมการที่จะทำสงครามกับชาวมุสลิมด้วยการรวบรวมทุนทรัพย์และไพร่พลเพื่อยกมาโจมตีเมืองมะดีนะฮ์

นับเป็นความจำเป็นสำหรับมุสลิมที่ต้องจัดให้มีการปกป้องอธิปไตยของตนในมะดีนะฮ์ ในเมื่อพวกเขาแน่ใจแล้วว่าเหล่าศัตรูพร้อมเสมอที่จะรุกเข้ามา

ด้วยเหตุที่สงครามเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ท่านนบี มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงได้กำหนดกฎเกณฑ์และรายละเอียดที่ชัดเจนสำหรับการสงคราม โดยอยู่ภายใต้กรอบบัญชาแห่งพระผู้เป็นเจ้า เพื่อไม่ให้สงครามกลายเป็นเครื่องมือสนองต่อความรุนแรงที่เกินขอบเขตของเป้าหมายในการ “ปกป้องอธิปไตยแห่งอิสลาม ” และ “ รับประกันเสรีภาพของอิสลามและชาวมุสลิม ”

สำหรับศาสนทูต มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม และมวลมุสลิม ไม่มีสิ่งใดที่สำคัญกว่าการได้เห็นประชาชาติดำเนินอยู่ภายใต้คำสอนแห่งอัลลอฮ์ สงครามไม่ใช่เป้าหมายและอาจจะไม่จำเป็นถ้าหากไม่มีผู้คนประเภทที่ชอบคือแ่่งและไม่รู้จักภาษาแห่งเหตุผล แต่กลับนิยมโอ้อวดและแสดงอำนาจเช่นพวกมักกะฮ์

อิสลาม ระหว่างสงครามและการก่อการร้าย

ถ้าเสรีภาพเป็นที่ยอมรับของมนุษย์ทุกคน อิสลามก็ยอมมีอธิปไตยอยู่ได้โดยไม่ต้องพึ่งสงคราม หากแต่ที่ปรากฏให้เห็นคืออิสลามกลายเป็นเป้าโจมตีทุกยุคสมัย ถ้าไม่ด้วยสงครามก็ด้วยการกล่าวหาว่าร้าย

ถ้าหากการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพและอธิปไตยหมายถึงการก่อการร้าย คงไม่มีมนุษย์คนใดที่หนีพ้นจากนิยามนี้ และถ้าหากทุก ๆ สงครามคือความรุนแรงที่ไม่ควรมีอยู่ในโลก แล้วเหตุใดจนทุกประเทศจึงต้องสะสมอาวุธและแข่งกันอวดยุทธ์โฉบกรณ เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ ใครเล่าคือผู้บริสุทธิ์จากการก่อการร้าย ??

เหตุใดการเรียกร้องสิทธิในการนับถืออิสลามของศาสนทูต มุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกลายเป็นการก่อการร้ายในสายตาของผู้ปฏิเสธ ?

ระหว่างสงครามที่อิสลามกำหนดว่า ห้ามฆ่าสตรี เด็ก คนชรา นักบวช ห้ามทำลายปศุสัตว์ พืชพันธุ์ และต้นไม้ กับสงครามของประเทศมหาอำนาจที่ใช้อาวุธหนัก ระเบิดนิวเคลียร์ เครื่องบินรบถึง อาวุธชีวภาพ และสารพัดเครื่องมืออันทันสมัยในการล้างผลาญมนุษย์อย่างไม่เลือกหน้า อันไหนที่ควรจะเป็นการก่อการร้าย ?

มีคำสอนใดที่รับผิดชอบต่อความยุติธรรมมากกว่าศาสนาที่สอนผู้ศรัทธาทุกคนว่า “และอย่าได้ปล่อยให้ความเกลียดชังของพวกเขาเจ้าต่อหมู่ชนใดหมู่ชนหนึ่งทำให้พวกเขาขาดความยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด เพราะมันเป็นสิ่งที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า” (ความหมายอัลกุรอานจากบท อัล-มาอิดะฮ์ โองการที่ 8)

นับเป็นความโหดร้ายในโลกแห่งความเป็นจริง ที่มนุษย์ต้องเผชิญกับความรุนแรงตลอดเรื่อยมาผ่านหลายศตวรรษในอดีต แต่แล้วศาสนาที่สอนให้มนุษย์รู้จักความยุติธรรมและศาสนทูตผู้เคยได้รับฉายาว่า “อัล-อะมีน” กลับถูกสถาปนาให้เป็นผู้ก่อการร้ายที่คุกคามมนุษยชาติ

ดังนั้นการกล่าวหาโจมตีศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ในสายตาของชาวมุสลิม ไม่ว่าผู้ที่ทำการเช่นนั้นจะอ้างถึง ‘เสรีภาพ’ ชนิดไหนก็ตาม เพราะมนุษย์ทุกคนต่างมีเสรีภาพ ถ้าการอ้างถึงเสรีภาพของใครคนหนึ่งคุกคามต่อเสรีภาพของคนอีกคนแล้วเสรีภาพของฝ่ายไหนที่ควรจะเป็นเสรีภาพที่ชอบธรรม ? การอ้างถึงเสรีภาพในรูปแบบนี้ไม่ใช่ตรรกะแห่งเหตุผลที่ฟังรับได้ อย่าว่าแต่การกระทำของฝ่ายที่กล่าวหาไม่ได้วางอยู่บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์แต่อย่างใดเลย

มันไม่ได้มีมูลฐานแห่งความจริงและความยุติธรรมมากไปกว่าการล้อเลียนเสียดสี สร้างความวุ่นวาย และปะทุไฟแห่งความเกลียดแค้น โดยอาศัยความรู้สึกในเรื่องละเอียดอ่อนของผู้ที่ศรัทธาในอิสลาม ซึ่งผู้กระทำต่างก็รู้ดี

เช่นนี้หรือ โลกแห่งเหตุผลและเสรีภาพของมวลมนุษยชาติ? ประชาคมโลกจะอยู่อย่างสงบได้เช่นไร ในเมื่อยังมีผู้คนประเภทชอบก่อวินาศกรรมให้หมิ่นหมิ่นไม่จบสิ้น ??

เสรีภาพและการเคารพเกียรติระหว่างกัน

ถ้าโลกปัจจุบันได้พยายามเรียกหาเสรีภาพทั่วทุกกระแวง ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดและไม่ว่าเสรีภาพนั้นมีอยู่จริงหรือเป็นเพียงแค่การลวงหลอก เราทุกคนที่เป็นมุสลิมก็ขอใช้เสรีภาพแห่งตนเรียกร้องเกียรติแห่งอิสลามที่ถูกย่ำยีกลับคืนมา

ไม่มีสิ่งใดในชีวิตมุสลิมที่สำคัญกว่าพระผู้เป็นเจ้าและอิสลาม การดูถูกศาสนทูตมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็เท่ากับการดูถูกอิสลามศาสนาแห่งพระองค์ มันเป็นความชอบธรรมที่ถูกต้องและเป็นหน้าที่จำเป็นของมุสลิมที่ต้องประกาศให้ผู้คนทั้งหมดได้ทราบว่า

มุหัมมัด ไม่ใช่ผู้ก่อการร้าย !

และหากต้องการทราบความจริงเกี่ยวกับอิสลามและมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม เราต่างก็พร้อมที่จะนำเสนอและอธิบาย ผ่านการสนทนาแลกเปลี่ยนที่เป็นธรรม ไม่ต้องใช้วิธีการที่ไร้คุณค่าเช่นการเหยียดหยามและเสียดสีที่น่าอดสูเหมือนที่พวกเขาทำ

มนุษย์อาจจะมีเสรีภาพอยู่ได้โดยไร้ศาสนา แต่มนุษย์จะอยู่อย่างมีเสรีภาพได้อย่างไร ถ้าเกียรติแห่งตนถูกย่ำยีและถูกคุกคาม ??

ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงชี้ทาง !!